

paa det andet 6 §. osv., saa kan det let løbe op til en heel Daler, og det kan jeg ikke taale med min ringe Formue. Spørger jeg mig nu, hvilken Tanke det er, der, som det forekommer mig, har beherstet Ministeriet, har ledet til dette uheldige Resultat, da er det: et altfor vidt drevet Hensyn til Mindretallets Ret. Man har søgt paa alle mulige Maader at betrygge denne. Man har gjort det her i Kongeriget, og Følgen deraf er blevet, at en høi Censur er sat ind for at betrygge den saakaldte formuende Mellemclases Ret; det er skeet i Hertugdømmet Slesvig — og det vistnok med god Føie — for at betrygge de danskfjendede Slesvigeres Ret; det er endelig skeet i Hertugdømmet Holsteen, der selv i Monarchiet er et Mindretal, og her, til Holsteen, er, saa forekommer det mig, det allervæsentligste Hensyn taget. Det er for Holsteens Skyld og for det Tydsklands Skyld, af hvilket Holsteen er en Deel, at saamange af de Indskrænkninger ere fremkomne, som findes, saasom Kongevalg, Normalbudget, høi Censur, Mangel paa Initiativ o. s. v., hvilket Alt tildeels her er omhandlet i Thinget, lige indtil det forrige Ministeriums nye Opfindelse af, jeg veed ikke om jeg skal kalde dem kongelige eller folkelige, Levebrød med den prægtige Rigsraads-Titel og den lille, pæne Gage af 500 Rdl. Man har altsaa denne gang for Holsteens Vedkommende, ikke som forrige Gang, da der var Tale om Heelstatsforfatning, fordret Offere af vor Ære; — jeg troer vi have affjæbt disse Fordringer med Blod og afviist dem for bestandig ved den Kamp, vi have ført for vor Selvstændighed — men man har fordret Offere af vore Rettigheder. Vi vare jo belavede paa nogle af disse Offere og dette havde været paa Tale her i Salen, men der fordres dog en heel Deel mere, end i det mindste de Fleste af os vare belavede paa. Det forekommer mig, at naar der er taget et saa overdrevet Hensyn til Holsteen under selve Forfatningens Udarbejdelse, saa vil den ikke begynde at virke under de heldigste Varsler, det forekommer mig, at der deri ligger en Fare for, at vi kunne indrives med i den tydske Malstrøm. Jeg skal tillade mig at gjøre en lille historisk Sammenligning.

I England har der for omtrent 150 Aar siden ogsaa været Tale om en Union, nemlig en Unionsforfatning mellem Skotland og England. Der var man saa langtsfra at gaae den Vej, som vi her ere gaaede, nemlig at tage det overvættede store Hensyn til Mindretallet, at man gif lige den stik modsatte Vej, man tilfidesatte ganske kjendelig dets Ret, man gav Skotland en mindre og det en ikke saa lidet mindre Repræsentation, end det ifølge sit Folketal var berettiget til. Alligevel mødte Regjeringens Forslag herom i det engelske Parlament, som den Gang var for Kongeriget England alene, en stor Modstand; det maatte kæmpe sig haardt igjennem, og der havde man sikkert ikke budt et saadant overvættede stort Hensyn til Mindretallet. Men det forstaaer sig, jeg veed nok, at vi ere af en høieligere Natur end de stivnakke Engländerne, og jeg veed ogsaa, at Forholdene ere vanskelige her.

For mig har det altid staaet, at naa en Fællesforfatning paa nogen Maade skulde være mulig, saaledes at Danmarks Ret ikke blev traadt for nær, saa maatte det være en stærk constitutionel Fællesforfatning. Denne Forsamling, som man betroer Folkets Liv og Ære i Historien, idetmindste ligeoverfor Ulandet, denne Forsamling, som skal medvirke ved alle Spørgsmaal, som angaae den høiere Politik, Krig og Fred, og hele Verdens Stilling, denne Forsamling forekommer det mig, maatte være udrustet med stærk Myndighed; vi have faaet en udrustet med svækkede Rettigheder; vil det holde ud i Længden? Jeg troer nok, at saalænge det nærværende høitagne Ministerium stöder til Roers, vil det holde, jeg jeg troer nemlig, at dette ikke paa anden Maade vil behandle det nye Rigsraad end paa en constitutionel Maade, og ikke gjøre Regjeringsmyndigheden gjældende videre, end hvad tilbørligt er. Men hvem veed, hvorlænge det nærværende Ministerium vil blive ved Roers? Og, naar der kommer et nyt med andre Grundfætninger, et Ministerium som det, vi for ikke længe siden ere blevne frie for, hvorledes vil Stillingen saa blive; vil det saa tarveligt med constitutionelle Rettigheder udrustede Rigsraad kunne staae i Kampen imod det?